

Učitel matematiky

Ladislav Beran; Milan Trch
Přímka, kterou hledáte (1)

Učitel matematiky, Vol. 17 (2009), No. 2, 81–85

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/150575>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 2009

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

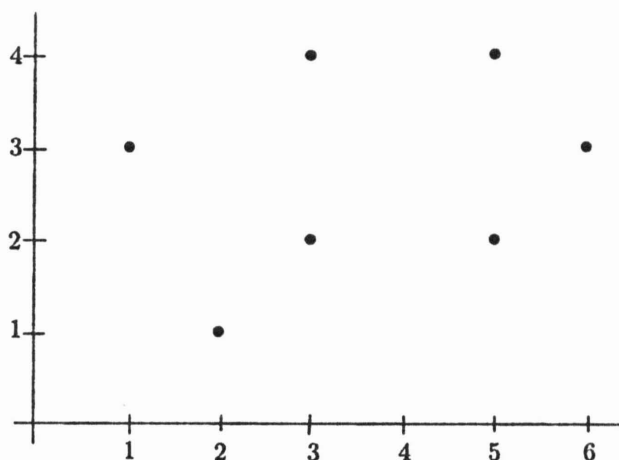
PŘÍMKA, KTEROU HLEDÁTE (1)

LADISLAV BERAN, MILAN TRCH

Článek amerických matematiků Burkeho a Hodgsona [1] oživil znovu problematiku metody lineární regrese. V tomto článku se snažíme doplnit jejich přístup z poněkud odlišného zorného úhlu a ukázat možnosti bezprostřední aplikace tohoto zobecnění.

Nejprve na jednoduchém příkladě připomeňme základní myšlenky.

Graf na obr. 1 byl získán vynesemím údajů z tab. 1.

Obr. 1

1	2	3	3	5	5	6
3	1	2	4	2	4	3

Tabulka 1

Umístění bodů na obr. 1 vede zcela přirozeně na otázku, zda by rozložení těchto bodů bylo možné vystihnout „co nejlépe vedenou

přímku“. Pokud mají vynášené body zachycovat například experimentálně nalezené výsledky vyšetřování jistého jevu, pak taková přímka by měla „co nejlépe lineárně popsat zkoumaný jev“.

Je patrné, že uvedeným požadavkem není přímka v obecném případě určena. Obvykle se při stanovení takovéto přímky o rovnici $y = kx + q$ držíme osvědčené *metody nejmenších čtverců*. Při ní se hledá přímka mající tu vlastnost, že *součet druhých mocnin vzdáleností „ve směru osy y“ bodů grafu od hledané přímky je co nejmenší*.

Podle této definice má být tedy co nejmenší součet

$$[b_1 - (ka_1 + q)]^2 + [b_2 - (ka_2 + q)]^2 + \dots + [b_7 - (ka_7 + q)]^2.$$

Zde $a_1 = 1, a_2 = 2, a_3 = 3, a_4 = 3, a_5 = 5, a_6 = 5, a_7 = 6, b_1 = 3, b_2 = 1, b_3 = 2, b_4 = 4, b_5 = 2, b_6 = 4, b_7 = 3$.

Hledanou přímku nazvěme pro jednoduchost *minimální přímka* a označme ji p_{min} .

Jako ukázkou vyhledávání minimální přímky uveďme možný numerický postup pro výše zadaný příklad.

Označme ještě

$$A := a_1 + a_2 + \dots + a_7 = 25, \quad B := b_1 + b_2 + \dots + b_7 = 19$$

$$C := a_1^2 + a_2^2 + \dots + a_7^2 = 109, \quad D := a_1b_1 + a_2b_2 + \dots + a_7b_7 = 71.$$

Nalezené údaje lze přehledně vyčíst z tabulky 2.

a_i	b_i	a_i^2	a_ib_i
1	3	1	3
2	1	4	2
3	2	9	6
3	4	9	12
5	2	25	10
5	4	25	20
6	3	36	18
$A = 25$	$B = 19$	$C = 109$	$D = 71$

Tabulka 2

Směrnice k a úsek q na ose y hledané minimální přímky $y = kx + q$ se určí řešením soustavy dvou lineárních rovnic

$$\begin{aligned} Ak + nq &= B \\ Ck + Aq &= D, \end{aligned} \quad (1)$$

v níž n značí počet výchozích řádků tabulky, tj. zde $n = 7$.

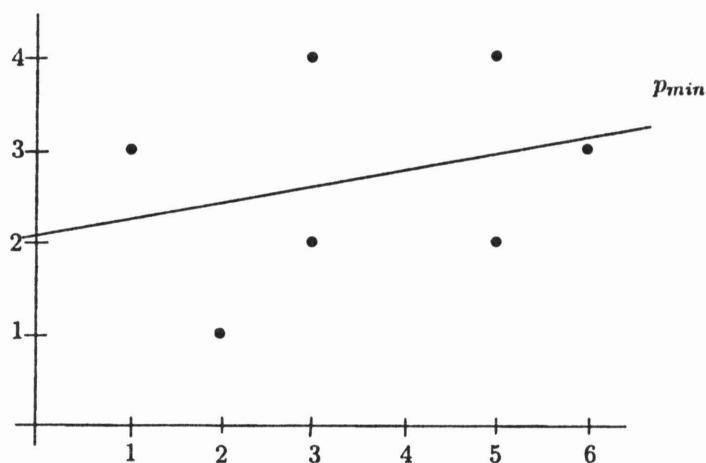
Soustava

$$\begin{aligned} 25k + 7q &= 19 \\ 109k + 25q &= 71 \end{aligned} \quad (1')$$

má řešení

$$k = \frac{11}{69} \doteq 0,16; q = \frac{148}{69} \doteq 2,14,$$

což s dostatečnou přesností dává $y = 0,16x + 2,14$ (srovn. obr. 2).

Obr. 2

Pro další účely si přichystáme dva pomocné výsledky.

Věta 1. Nechť a_1, a_2, \dots, a_n jsou libovolná reálná čísla a $n \geq 1$.
Potom

$$\Delta_n := n(a_1^2 + a_2^2 + \dots + a_n^2) - (a_1 + a_2 + \dots + a_n)^2 \geq 0.$$

Je-li $n \geq 2$, pak $\Delta_n = 0$ právě když $a_1 = a_2 = \dots = a_n$.

Důkaz: 1. Nejprve ukážeme, že pro každé $n \geq 2$ platí $\Delta_n \geq \Delta_{n-1}$.

Vskutku, $\Delta_n \geq \Delta_{n-1}$ právě když

$$\begin{aligned} n(a_1^2 + a_2^2 + \cdots + a_n^2) - (n-1)(a_1^2 + a_2^2 + \cdots + a_{n-1}^2) &\geq \\ &\geq (a_1 + a_2 + \cdots + a_n)^2 - (a_1 + a_2 + \cdots + a_{n-1})^2. \end{aligned}$$

To je ekvivalentní s tím, že

$$a_1^2 + a_2^2 + \cdots + a_{n-1}^2 + na_n^2 \geq a_n(2a_1 + 2a_2 + \cdots + 2a_{n-1} + a_n)$$

a tedy také s tím, že

$$a_1^2 + a_2^2 + \cdots + a_{n-1}^2 + (n-1)a_n^2 \geq 2a_1a_n + 2a_2a_n + \cdots + 2a_{n-1}a_n.$$

Tento vztah je ale důsledkem toho, že

$$\begin{aligned} a_1^2 + a_n^2 &\geq 2a_1a_n && \& a_2^2 + a_n^2 &\geq 2a_2a_n && \& \cdots \\ \cdots &&& \& a_{n-1}^2 + a_n^2 &\geq 2a_{n-1}a_n. \end{aligned}$$

2. Je-li $n \geq 2$, je podle prvního bodu důkazu

$$\Delta_n \geq \Delta_2 = 2(a_1^2 + a_2^2) - (a_1 + a_2)^2 = (a_1 - a_2)^2 \geq 0.$$

3. Je-li $n \geq 2$ a $\Delta_n = 0$, pak podle druhého bodu důkazu je $a_1 = a_2$. Protože Δ_n nezávisí na pořadí čísel a_1, a_2, \dots, a_n , je rovněž $a_2 = a_3 = \dots = a_n$. \square

Věta 2. *Nechť $\gamma, \delta, \Gamma, \Delta$ a ε jsou reálná čísla, přičemž γ a Γ jsou kladná. Pak*

(i) *funkce $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, f: x \mapsto \gamma x^2 - 2\delta x$ nabývá své nejmenší hodnoty právě když $x = \frac{\delta}{\gamma} =: x_0$;*

(ii) *funkce $g: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$,*

$$g: (x, y) \mapsto \gamma(x + \varepsilon y)^2 - 2\delta \cdot (x + \varepsilon y) + \Gamma y^2 - 2\Delta \cdot y$$

nabývá své nejmenší hodnoty právě když $x = x_1$ a $y = y_1$, kde x_1 a y_1 jsou čísla jednoznačně určená vztahy

$$x_1 + \varepsilon y_1 = \frac{\delta}{\gamma} \quad \& \quad y_1 = \frac{\Delta}{\Gamma}.$$

Důkaz: (i) Můžeme buď vycházet z dobře známého průběhu grafu kvadratické funkce $f(x)$ nebo uvážit, že

$$\frac{f(x)}{\gamma} = x^2 - \frac{2\delta}{\gamma}x = \left(x - \frac{\delta}{\gamma}\right)^2 - \frac{\delta^2}{\gamma^2} \geq -\frac{\delta^2}{\gamma^2}.$$

Je tedy $-\frac{\delta^2}{\gamma}$ nejmenší hodnotou funkce $f(x)$. Z právě formulovaného vztahu je patrné, že $f(x)$ nabývá své nejmenší hodnoty právě když $x = x_0$.

(ii) Podle (i) je pro každé $y \in \mathbb{R}$

$$y \neq y_1 = \frac{\Delta}{\Gamma} \Rightarrow \Gamma y^2 - 2\Delta \cdot y > \Gamma y_1^2 - 2\Delta \cdot y_1. \quad (2)$$

(Místo nerovnosti „>“ zde nastane rovnost právě když $y = y_1$.)

Rovněž podle (i) je pro každé $x, y \in \mathbb{R}$

$$\begin{aligned} x + \varepsilon y \neq x_1 + \varepsilon y_1 &\Rightarrow \gamma(x + \varepsilon y)^2 - 2\delta(x + \varepsilon y) > \\ &> \gamma(x_1 + \varepsilon y_1)^2 - 2\delta(x_1 + \varepsilon y_1). \end{aligned} \quad (3)$$

(Místo nerovnosti „>“ zde nastane rovnost právě když $x + \varepsilon y = x_1 + \varepsilon y_1$.)

Je-li $y \neq y_1$, plyne z (2) s přihlédnutím ke (3), že $g(x, y) > g(x_1, y_1)$. Je-li $y = y_1$ a $x \neq x_1$, je $x + \varepsilon y \neq x_1 + \varepsilon y_1$; ze (3) plyne pak s přihlédnutím ke (2), že opět $g(x, y) > g(x_1, y_1)$.

Nejmenší hodnotu $g(x_1, y_1)$ nabývá proto funkce $g(x, y)$ právě v bodě (x_1, y_1) . \square

Literatura

- [1] Burke, M., Hodgson T., *Using Technology to Optimize and Generalize: The Least-Squares Line*, Mathematics Teacher **101** (2007), 102 – 107.

Doc. RNDr. Ladislav Beran, DrSc.

Doc. RNDr. Milan Trch, CSc., Ph.D.

Katedra matematiky České zemědělské univerzity

Kamýcká 129, 165 21 Praha 6